

R

Ratio. Summa est ratio, quæ pro religione facit: *cap. 2. n. 26.*

Ratio privilegii quando est perpetua, privilegium perpetuum est: *c. 4. n. 51.*

Privilegia nec ex identitate rationis extenduntur: *cap. 5. numer. 3.*

Correllativorum una est ratio, & disciplina: *c. 5. n. 11.*

Ex similitudine rationis an extendi debeant? *c. 25. n. 19.*

Ratio nulla excogitari potest potentior favore religionis: *cap. 21. n. 80.*

Referens nisi constet de rellato, nihil probat: *c. 23. n. 42.*

Nisi referens totum tenorem instrumenti rellati referat: *num. 43.*

Confirmatio privilegii ex certa scientia, quæ seriose totum tenorem privilegii continet, valet; licet de concessione privilegiorum non appareat: *c. 23. n. 44.*

Statutum referens se ad illud statutum probat, si totum illius tenorem referat, licet rellatum non appareat: *n. 46.*

Referens probat, quamvis rellatum non appareat, quando persona referens potest de novo disponere, dummodo tenor inferatur: *n. 47.*

Quando quis condemnatur ad aliquis certum solvendum, prout sui Antecessores solvere consueverunt, teneatur solvere, licet non appareat, quid unquam Antecessores solverent: *c. 23. n. 45.*

Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus: *c. 20. n. 70. & c. 23. n. 8.*

Renunciatio. Unicuique liberum est privilegio suo renunciare: *c. 4. n. 1.*

Privilegio Universitati concessio quilibet renunciare non valet: *n. 3.*

Clericus nec expressè, nec tacite privilegio suo renunciare valet: *n. 4. & 26.*

Beneficio *capitis Eduardi* Clericus renunciare non valet: *n. 5.*

Privilegio ob reverentiam concessio quilibet renunciare non potest: *n. 6.*

Maritus non potest renunciare privilegio, ne conveniatur ultra, quam facere potest: *n. 7.*

Irrevocabile est privilegium bonum publicum primariò respiciens: *n. 8.*

Privilegiis nobilibus concessis nobiles renunciare non possunt: *n. 9.*

Egregiæ personæ possunt renunciare privilegio contento in lege *Ad egregias*: *n. 10.*

Renunciatio privilegii in tertii præjudicium fieri non potest: *n. 11.*

- Juri quæſito non poſſunt in fraudem creditorum renunciare debitorum: *n. 12.*
- Secus dicendum de quærendo: *n. 13.*
- Vaſſalli invito domino, aut è contra privilegio renunciare non poſſunt: *n. 15.*
- Familiares, officialesque Sancti Officii minime privilegiis renunciare poſſunt: *cap. 4. n. 17. & cap. 18. n. 53. & cap. 19. à n. 4. & cap. 24. num. 101. & cap. 25. num. 27.*
- Privilegia Eccleſiæ conſeſſa, ab eâ renunciari non poſſunt: *cap. 4. n. 18.*
- Miſerabiles perſonæ privilegio ſuo renunciare non poſſunt: *num. 27.*
- Nec milites, nec Neapolitani, neque fiſcus: *n. 28.*
- Neque Scholaſtici: *n. 29.*
- Neque viduæ: *n. 30.*
- Privilegium miſerationis cauſâ conſeſſum renunciari non poteſt: *n. 31.*
- Hujusmodi renunciatio tollit miſericordiam: *n. 32.*
- Privilegium dignitatis datum renunciari non poteſt: *n. 33.*
- Senatores, & conciliarii regii privilegio renunciare non poſſunt: *n. 34.*
- Facultas renunciandi denegatur, quando jus alteri quæſitum læditur: *c. 4. n. 38.*
- Laicus non poteſt ſe obligare ad reſpondendum coram iudice Eccleſiaſtico: *n. 40.*
- Nec Clericus ut conveniatur coram alio Iudice Eccleſiaſtico nõ ſuo: *c. 4. n. 41.*
- Legatus privilegio ſuo renunciare non poteſt: *c. 4. n. 42.*
- Milites ordinum militariũ in præjudicium Ordinis privilegio ſuo renunciare non poſſunt: *cap. 4. n. 43.*
- Mulieres non poſſunt renunciare privilegio, ne debitis civilibus carcerentur: *n. 44.*
- Privilegium conſeſſum perſonæ fictæ renunciari non poteſt: *n. 48.*
- Familiares in regnis Hiſpaniæ privilegio renunciare poſſunt: *cap. 4. num. 36. & ult. cap. 18. à n. 53.*
- Nemo in dubio præſumitur ſuo velle renunciare privilegio: *c. 19. n. 76.*
- Renuntiatio non præſumitur nec actu quidem proximo: *c. 19. n. 77.*
- Evitanda eſt conjectura renunciati privilegii: *cap. 19. num. 78.*
- Privilegia ob proprium favorem tantum conſeſſa quis renunciare poteſt: *cap. 4. per tot. cap. 19. num. 45. cap. 24. à numer. 100.*
- Dummodo de alterius non agatur præjudicio: *cap. 19. num. 43.*
- Cuilibet liberum eſt alienæ iuriſdictioni ſe ſubmittere, dummodo alia non lædatur: *cap. 19. n. 46.*

- Resistentia.* Familiares, officiales-
que Sanctæ Inquisitionis in cri-
mine resistentiæ qualificatæ pri-
vilegio fori non gaudent: *c. 14.*
n. 1.
- Quæ sit resistentia qualificata: *c. 14.*
n. 2.
- Militēs similiter non gaudent: *n. 3.*
- Fallūt proximæ resolutiones, quan-
do resistentia fuerit de jure per-
missa: *n. 4.*
- Magistratui an resisti liceat? *n. 5.*
- De jure naturali cuique defensio
competit: *n. 6.*
- Contra qualemcumque personarū:
n. 7.
- Jure etiam Divino vim vi repellere
licet: *n. 8.*
- Magistratui, ultra terminos suæ ju-
risdictionis procedenti, obedire
nemo cogitur: *n. 9.*
- Similes non Dei, sed diaboli Mini-
stri sunt: *n. 10.*
- Judici volenti aliquem torquere
contra jus armis, & amicis cōvo-
catis resisti potest: *n. 11.*
- Et quod magis est impunè occidi, si
aliter evadere non possit: *n. 12.*
- Resisti potest Judicibus, & officia-
libus, ne quis capiatur, & injustè
carceri mandetur: *n. 14.*
- Et in prædicto casu eximi à carce-
ribus valet convocatis amicis: *n.*
15.
- Injustè carceratus potest fugere: *n.*
26.
- Et sine scrupulo peccati mortalis:
n. 17.
- Carcer inter injurias numeratur, &
servituti æquiparatur: *n. 18.*
- Qui succurrit oppresso per vim,
Deo gratificatur: *n. 19.*
- Peccat, qui non eripit, si potest
commodè: *n. 20.*
- Judex inferens vim prædoni, & la-
troni comparatur: *n. 21.*
- Judici sæculari injustè volenti Reū
ab Ecclesiâ extrahere, resisti po-
test: *n. 22.*
- Et Ecclesiastico: *n. 23.*
- Potest secundū aliquos occidi Pō-
tifex, & Imperator, ut propriae
saluti consulatur: *n. 24.* & pater
n. 25.
- Clericus in actu Missæ insultatus in-
sultantem occidere potest, si ali-
ter se defendere nequit, & secū-
dum aliquos Missam continuare:
n. 26. sed non bene.
- Resistere magistratibus gravissimū
crimen est: *n. 28.*
- Judici etiam violentiam facienti
juxta aliquos resisti non potest:
n. 29.
- Magistratibus debetur reverentia:
n. 30.
- Loco Dei sunt, partes Principis, &
illum repræsentant: *n. 31.*
- Pro mandatis Judicum jura præsu-
munt: *n. 32.*
- Ex resistentia Judex potest non
subditos coercere: *n. 33.*
- Ex resistentiâ secundum aliquos
potest Judex laicus Clericos pu-
nire: *n. 34.* veritas, *n. 64.*
- Qui magistratū potestati resistit,
Dei potestati opponitur: *n. 35.*
cætera *vide in cap. 14.*
- Revocatio.* Princeps an possit re-
vocare privilegia familiarium,
offi-

- officialiumque Sanctæ Inquisitionis? *c. 24. à n. 114. cum pluribus seqq.*
- Privilegium concessum ratione exuberantis favoris, ad revocationē speciali indiget mentione: *c. 21. n. 118.*
- Privilegiū clausum in corpore Juris non revocatur per clausulam *non obstantibus*: *c. 21. n. 119.*
- Privilegium ob benemerita concessum, speciali revocatione indiget: *c. 21. n. 120.*
- Eadem indiget concessum illustribus: *c. 21. n. 121.*
- Et ministerio Sācti Officiū, quo nihil æque illustrius, aut excellentius excogitari potest: *c. 21. num. 122.*
- Privilegia ob merita cōcessa transeunt in contractum, & revocari non possunt: *c. 24. n. 115.*
- Privilegia familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis ob benemerita sunt concessa: *n. 116.*
- Prædicta privilegia secundum plures sunt Ecclesiastica: *n. 117.*
- Privilegia Ecclesiastica à Principe sæculari revocari nequeunt: *cap. 24. n. 118.*
- Ad privilegia semel concessa revocanda justā causā requiritur: *cap. 24. n. 119.*
- Regum proprium est non revocare privilegia concessa: *n. 120.*
- Nulla causā excogitari potest, quæ legitima sit ad revocanda privilegia Sancto Officio concessa: *c. 24. n. 121.*
- Hujusmodi privilegia contractu tacito concessa fuerunt: *c. 24. n. 122.*
- De illis est asserendum, quod de privilegiis ex contractu concessis judicatur: *n. 123.*
- Istiusmodi privilegia à pluribus Principibus fuerunt concessa, & confirmata: *c. 24. n. 125.*
- Privilegia ab Antecessoribus concessa revocare honestum non est: *n. 126.*
- Privilegia Antecessorum favore Ecclesiæ concessa successor cōtinuat, & confirmat: *n. 127.*
- Successor in Regno tenetur servare contractus nomine dignitatis gestos: *n. 129.*
- Regnum semper est unū, & idem: *n. 130.*
- Privilegium cōcessum non subdito revocari nequit: *c. 24. n. 131.*
- Privilegiū non subdito concedi valet, sed non revocari: *n. 132.*
- Revocare est actus jurisdictionis, quæ exerceri non potest in non subditum: *n. 133.*
- Ideo nec dispensare in præjudiciū non subditi, etiam cum justā causā, Princeps potest: *n. 134.*
- Privilegia concessa collonis, & inquilinis Ecclesiæ, & Monasteriorū à Principe sæculari ab eo revocari non possunt: *n. 135.*
- Privilegia hujusmodi immediate ministerio Sancti Officii fuerunt concessa, & mediate familiaribus, Officialibusque: *n. 136.*
- Princeps nō solum potest privilegia à se data moderare, sed in totum tollere: *c. 24. n. 137.*
- Privilegium Principis non est servandū,

- vandum, quãdò ex postfacto incipit esse damnosum: *n.* 138.
- Etsi nõ subdito fit concessum: *n.* 139
- Privilegium immunitatis decimarum revocatur, quondò privilegiatus tot acquirit prædia, pro quibus, si non solveret, Ecclesiæ grave damnum resultaret: *n.* 140
- Privilegium exemptionis à procuratoribus concessum Clericis alicujus loci non est servandum, casu, quo ita multiplicati essent, quod procurationem absorberet: *n.* 141.
- Princeps justâ causâ potest ad tempus tollere, & suspendere privilegia familiarium, officialiumquæ Sanctæ Inquisitionis: *n.* 143.
- Veluti, si incéperint esse nociva: *n.* 144.
- Vel si tanta urgeat necessitas, ut aliter subveniri non possit: *n.* 145.
- Privilegium de non solvendis decimis extinguitur, si ministri Ecclesiæ indigeant: *n.* 146.
- Privilegia à Principe sæculari Ecclesiæ, & piis locis concessa ab ipso possunt tolli, & immutari: *c.* 24. *n.* 147.
- Non præsumitur Principem uno verbo voluisse revocare privilegia: *n.* 148.
- Revocatio aut est expressa, aut tacita: *n.* 149.
- Per legem generalem abrogantur privilegia in corpore juris inserta, non verò non inserta: *n.* 150.
- Revocatio facta per legem generalem tunc operatur effectum, quando lex est sufficienter promulgata, & est transactum tempus necessarium ad obligationem: *n.* 152.
- Revocatio tacita etiam fit per mādatum particulare, & quomodo? *n.* 153.
- Et etiam per novum privilegium: *n.* 156.
- Secundum privilegium non faciens mentionem de primo, censetur subreptitiè impetratum: *n.* 157.
- Sivè utrumque sit generale, sivè speciale: *n.* 158.
- Generale prius non tollitur per secundum speciale, quod de primo non fiat mentionem: *n.* 159.
- Expressa revocatio quomodo fiat? *n.* 161.
- Privilegia non inserta in corpore juris per clausulam *non obstantibus privilegiis* tolluntur: *cap.* 24. *n.* 167.
- Facilius tolluntur jure speciali introducta, quàm jure commune stabilita: *c.* 24. *n.* 167.
- Nisi hujusmodi privilegia habeant clausulam derogatoriam ad futura privilegia, requirantque specialem mentionem: *n.* 168.
- Vel nisi sint à pluribus Principibus confirmata: *c.* 24. *n.* 169.
- Aut quondò in concessione adjecta est clausula, quod non possint revocari: *n.* 170.
- Aut privilegium est concessum ratione publicæ utilitatis, quæ exemplificatur: *n.* 171.
- Aut est ratione contractus concessum: *n.* 172.
- Tunc enim nec ex ingratitudine valet revocari: *n.* 173.

- Ex clausula *non obstantibus* privilegia familiarium, officialium-que non revocantur: *n.* 175.
- Non subsistente iustâ causâ Princeps privilegia concessa revocare non potest: *n.* 176.
- Nisi privilegia ex mera liberalitate procedant: *n.* 177.
- Ad quæ revocanda generalis revocatio sufficit: *n.* 178.
- Secus est dicendum circa privilegia pecuniâ obtenta, vel ob merita concessa *c.* 24. *n.* 180.
- Princeps privilegium suum gratiosum revocare potest: *n.* 182.
- Non verò non gratiosum: *n.* 183.
- Nec quod non revocare promisit *n.* 184.
- Nisi feudum, vel aliam rem præcariorum concessisset: *n.* 185.
- Vel quandò conventionem suam revocat secundum ipsius privilegii naturam: *n.* 186.
- Aut quandò jurisdictionalia concessit: *n.* 287.
- Princeps privilegia non subdito concessa revocare non potest: *n.* 188.
- Nisi jurisdictionalia concessisset: *n.* 189.
- Vel privilegium ex post facto enormiter lædat: *n.* 190.
- Aut privilegium sit re integrâ: *n.* 191.
- Similiter quãdò cõcurrit iusta causa cum privilegio gratuito: *num.* 192.
- Pariter, quandò agitur de modico præjudicio: *n.* 193.
- Revocatio privilegii requirit intimationem, vel quod ad notitiam partis deveniat: *n.* 194.
- Quando Princeps ex iustâ causâ privilegia irrevocabilia revocat, ad æquipolens tenetur: *c.* 24. *n.* 195.
- Sicut quandò revocat dominium, tenetur ad pretium: *n.* 196.
- Revocatio ad futuros tantum, non ad præteritos casus privilegii pertinet: *n.* 197.
- Privilegia ad incogitata non extenduntur: *n.* 205.
- Ex secundo privilegio non faciente mentionem de primo, derogatû primum non cõsetur: *c.* 24. *n.* 206.
- Concessio generalis non refertur ad ea, in quibus specialiter est provisum: *n.* 207.
- Privilegiû generale subsequens nõ derogat privilegio speciali: *n.* 208.
- Privilegium alicui concessum non debet alterius privilegii operari revocationem: *n.* 209.
- Privilegium generale non trahitur ad ea, quæ Princeps non esset in specie concessurus: *n.* 210.
- Eò vel maximè, si primum privilegium habeat clausulam derogatoriam: *n.* 211.
- Aut si secundum speciale tolleret in totum generale: *n.* 212.
- Vel primum sit generale, & secudû speciale, aut è contra, vel utriusque sit generale, vel speciale: *n.* 213.
- Sivè ex primo privilegio sit acquisitum jus in re, sivè tantum ad rem: *c.* 24. *n.* 214.
- Quandò primum privilegium est conforme juri communi, tollitur per secundum, etsi de eo nulla

mentio fiat: *c. 24. n. 217.*
 Id est afferendum, quando primū
 privilegium est insertum in cor-
 pore juris, sed non quoad nos: *c.*
24. n. 217.
 Similiter quando primum est obre-
 ptitium: *c. 24. 218.*
 Vel quando primum esset multum
 vulgare: *n. 219.*
 Pari modo, quando Princeps cōce-
 dendo secundū, cogitavit de pri-
 mo: *n. 221.*
 Aut quando secundum quoad par-
 tem derogat primum: *222.*
 Primum tollitur per secundū, quā-
 do in eo adjecta est clausula: *Non*
obstantibus quibuscumque pri-
viligiis, etiam si de illis opus
esset specialem mentionem face-
re, quorum tenores de verbo ad
verbum haberi volumus pro ex-
pressis: c. 24. n. 224.
 Hoc procedit, quando hoc fit per
 legem generalem quoad privile-
 gia non inserta in jure: *n. 225.*
 Vel per viam alterius privilegii,
 quoad ea, quæ non fuerint in
 corpore juris, non quoad clausa
 juris corpore: *c. 24. n. 226.*
 Clausulæ utriusque privilegii sunt
 ponderandæ: *n. 227.*
Reus dicitur, qui involuntarius su-
 bit iudicium: *c. 18. n. 22.*
 Exemplificatur hoc variis modis in
numeris seqq.

Scholasticus, quoad delicta co-
 missa, antequam Scholasticus
 esset, privilegio uti valet: *c. 12.*
n. 53.
 Scholastici, familiares, officialesque
 Sanctæ Inquisitionis à suo foro
 evellere non possunt: *c. 18. n. 59.*
 Scholastici, privilegio fori renūcia-
 re non valent: *c. 4. n. 29.*
 Scholasticorum mulieres eorū pri-
 vilegio fruuntur: *c. 5. n. 55.*
 Privilegia Scholasticorū potiora sūt
 militum privilegiis: *c. 18. n. 64.*
 Scholastici citati pro recōventione
 declinare nō possunt: *c. 18. n. 81.*
 Scholasticus, an possit declinare,
 quando convenitur ut heres? *c.*
18. n. 88.
 Scholasticus in iudicio divisionis fo-
 rū declinare nō potest: *c. 18. n. 97.*
 Nec cōventi pro regio debito: *cap.*
18. à n. 101.
 Scholasticus agens cōtra Scholasti-
 cum, ejus forum sequi debet: *c.*
18. n. 129.
 Miserabiles personæ à suo foro per
 Scholasticos non extrahuntur: *c.*
18. n. 234.
 Regula, quod finita locatione, possit
 Dominus ædium eas locare, cui
 voluerit, fallit favore Scholastico-
 rū, & familiarium, officialiumque
 Sancti Officii: *c. 21. n. 93. & 94.*
 Similiter favore illorum fallit regu-
 la, quod etiam durante locatione
 inquilinus expelli potest ex su-
 per-

- perveniente necessitate: *c.* 21: *n.* 98. & 99.
- Scholastici, & familiares expelli à domibus non possunt, & si Dominus illis indigeat ad habitationem suorum familiarium: *n.* 102.
- Nec etiam si illis indigeat pro suo frumento: *n.* 103.
- Scholastici, & familiares si domus solitas locari non inveniant, & ob hanc indigentiam abesse cogantur, possunt expellere proprios dominos: *c.* 21. *n.* 104. & 105.
- Hoc fieri non debet nisi in extrema necessitate: *n.* 105.
- Scholastici, & familiares non solvètes tēpore debito, vel inducētes in domos meretrices, expelli possunt: *n.* 106. & 107.
- Alia vide in dict. cap. 21. à num. 85. usque ad 108. Et in verbo Hospitium.
- Securitas.* Inquisitores Apostolici possunt concedere securitatē officialibus, & iudex fisci familiaribus in omnibus casibus, in quibus possunt Præsides provinciarum: *c.* 16. *n.* 1.
- Et in omnibus criminibus, de quibus cognoscere possunt: *n.* 2.
- Et in crimine homicidii nō qualificati, in quo etiam conservatores utriusque universitatis concedunt: à *n.* 1. usque ad 17.
- Admonentur, ut antequàm concedant, videant inquisitiones, & querelas: *n.* 17.
- Et abstinere se debent à concedendo in casu excepto: *n.* 19.
- Non possunt concedere ementibus frumentum ad revendendum, *ibid.*
- Dubitatur, an possint in casu delegationis? à *n.* 24. usque ad 28.
- Concessa primā securitate, secunda concedi non potest: *n.* 22.
- Securitas concessa etiam in casu excepto prodest, ut Reus capi non possit, nisi præviam monitione: *n.* 18.
- Senator.* Senatores, familiares, officialesquē Sancti Officii Reos à suo foro evellere non possunt: *c.* 18. *n.* 44. & *n.* 47.
- Viduas, cæterasque personas miserabiles ad suum forum trahunt: *c.* 18. *n.* 46.
- Senatores quando ob delictum privilegium amittant: *c.* 24. *n.* 48.
- Senatores, quoad delicta commissa antequàm Senatores essent, privilegio fori gaudent: *c.* 12. *n.* 54.
- Senatores à collectis sunt immunes: *c.* 20. *n.* 73.
- Licet imponatur non obstantibus quibuscumque privilegiis: *n.* 74.
- Senatores, & omnes, qui eorum privilegio utuntur, sunt immunes ab onere tenēdi equā: *c.* 21. *n.* 56.
- Senatores privilegio fori renunciare non possunt: *c.* 4. *n.* 34.
- Senatores citati pro evictione, forū declinare non possunt: *c.* 18. *n.* 81.
- Senator an forum declinare possit, quando convenitur ut hæres? *c.* 18. *n.* 87.
- Senator in iudicio divisionis forum declinare non potest: *cap.* 18. *n.* 97.
- Senator conventus pro regio debi-

bito, forum declinare non potest: *c. 18. n. 101.*
 Nec in reconventionem: *cap. 18. n. 107.*
 Senator agens contra Senatorem, ejus forum sequi tenetur: *c. 18. n. 128.*
 In casu contentions Senatores Palatini tenentur ire ad Sacrum Consilium: *c. 19. à n. 110.*
 Senatores collectari possunt ratione glebarum ad aperiendas ageres: *c. 21. n. 53.*
Servus Familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis, an gaudeat privilegio fori? *Vide in cap. 8. affirmativè, & in cap. 17. negativè; sed hæc non est nostra sententia.*
Similitudo rationis an faciat privilegia extendi? *c. 25. n. 19.*
Socius focii mei, meus non est socius: *c. 8. n. 17.*
 Socius criminis privilegio focii uti non potest: *c. 12. n. 60.*

T

T*Axa.* Solus Princeps panem generaliter taxare valet: *c. 21. n. 113.*
 In repentina necessitate famis, aut pestis possunt Decuriones aperire horrea, & pretium taxare: *c. 21. n. 114.*
 Ex necessitate multa conceduntur, quæ alias denegantur: *cap. 21. n. 112.*
 Quando periculum est in mora, ea

fieri possunt, quæ secluso mero periculo, inconsulto Principe, fieri non valent: *c. 21. n. 115.*

Testimonium. Familiares, officialesque Sanctæ Inquisitionis cogi possunt à Judicibus ad ferendum testimonium, sive causa sit civilis, sive criminalis: *c. 18. n. 164.*

Tributum. Tributa sunt concessa ad defendendum regnum: *c. 20. n. 11.*

Quæ requirantur, ut imponi valeant? *c. 20. à n. 6.*

Tributum necessitati est adæquandum: *n. 12. & n. 40.*

Semel soluto tributo in commitiis promisso, amplius non debetur: *n. 22.*

Tributum ad certum tempus concessum, eo elapso non debetur: *n. 23.*

Nisi perseveret eadem necessitas, & concurrant requisita: *c. 20. n. 24.*

Vel periculum sit in mora: *n. 26.*

Concurrentibus requisitis potest Princeps tributa continuare: *n. 27.*

Tributum ad certum usum concessum ad aliud applicari non potest: *c. 20. n. 26.*

Nisi concurrant eadem requisita: *n. 27.*

Princeps tutâ conscientiam maiora tributa ferre non debet: *cap. 20. num. 69. Vide in verbo collecta.*

V

V *Agabundus* potest conveniri in quocumque loco: *c. 12. n. 8.*

Vassallus vassalli mei, non est meus vassallus: *c. 8. n. 18.*

Vassallus in præjudicium domini foro renunciare non potest: *c. 19. n. 53. & c. 4. n. 25.*

Vestis. Familiares, officialesque Sanctæ Inquisitionis, & eorum mulieres, & filiae vestibus sericis uti possunt: *c. 22. n. 1.*

Mechanicis vestes sericæ prohibentur: *n. 3.*

Inter nobiles, & plebæos discrimen dari necesse est: *n. 4.*

DD. agentes de vestibus traduntur: *n. 5.*

Vifus cum vestibus prohibitis an incidat in poenas? *n. 6.*

Talis quis præsumitur, qualis vestes demonstrant: *n. 7.*

Mulier more meretricium ornata meretrix præsumitur: *n. 8.*

Hodie sine discrimine vestibus sericis utitur: *n. 9.*

Referuntur DD. hodiernos mores carpentes, & damna: *n. 10. & 11.*

In vestibus sericis nihil est, quo corpus, aut pudor defendi possit: *n. 12.*

Vestes deauratæ ab Imperatoribus prohibitæ: *n. 13.*

Et tantum habentibus imperiale ministerium erunt concessæ: *n. 14.*

In nostro Regno indistinctè sunt prohibitæ: *n. 15.*

Qui corporis sui cultui studet, animum, & animam negligit: *n. 16.*

Vestium usus absumit, quod reipublicæ debetur: *n. 17.*

Plures Imperatores referuntur, qui vestibus sericis non uti sunt: *n. 19.*

Deus acerbè reprehendit peregrinas vestes: *n. 33.*

Quibus placent peregrinæ vestes, & mores *n. 34.*

Mores peregrinos, externasque formas respuere interest: *n. 35.*

Satius est mores fidelissimæ vetustatis retinere, quam externos quærere: *n. 36.*

Antiqua tempora in materiâ restaurata desiderantur: *n. 37.*

Corporis cultus opes exhaurit: *n. 38.*

Fæminas meretrices reddit, & viros transformat in fæminas: *n. 39.*

Vestes proprio ordini, & dignitati convenientes gerere oportet: *n. 40.*

Mediocritas in vestibus necessaria: *n. 41.*

Fulgure, nec sordescere vestibus debemus: *n. 42.*

Vestes lanæ, & lineæ laudantur: *n. 43.*

Vidua commendatorum à solvendis gabellis non excusantur: *c. 6. n. 5.*

Similiter Clericorum: *n. 6.*

Vidua in domo, & matrimonio durare præsumuntur: *n. 7.*

Vi-

Vidua privilegia, & conditionem mariti retinet: *n.8.*

Vidua non tenetur ad solutionem collectarum, ad quas maritus non tenebatur: *n.10.*

Nec palidoniā decantare: *n.11.*

Forum mariti retinet: *n.12.*

Vidua Senatorum, privilegio maritorum gaudent: *n.14.*

Mortuo viro adhuc dignitas viri in uxore resplendit: *n.25.*

Vidua in viduitate persistens est viva imago viri: *n.26.*

Viduae familiarium, officialiumque Sanctae Inquisitionis privilegio maritorum non gaudent: *c.6.n.39. cetera vide in d.c.6.*

Viduae privilegio suo renunciare non valent: *c.4.n.30.*

Vidua contra viduam non utitur privilegio, quando in eodem loco habitant: *c.23.n.59.*

Viduae, & orphani habent privilegium trahendi adversarios ad curiam: *c.18.n.16. & n.70.*

Hujusmodi non possunt trahere familiares: *c.18.n.71.*

Quoad lites captas etiam privilegium habent: *n.90.*

Vidua potest declinare, quamvis vivo marito foro renunciasset: *cap.18.n.95.*

In iudicio divisorio cessat privilegium: *c.18.n.99.*

Vidua retinet omnia privilegia defuncti mariti, quae ratione honoris illi competebant, non ratione

Officii: *c.6.n.16. Cetera vide in d.c.6. per tot.*

Usus. Privilegium, quo quis longe

uti potest, ex stricto usu restringitur: *c.24.n.26.*

Privilegium ex contrario usu amittitur: *c.24.n.63.*

Sive actus contrarius sit factus à Principe, sive à persona particulari: *c.24.n.64.*

Privilegium ex contrario actu ignoranter gesto non amittitur: *cap.26.n.66.*

Nec quando non recordatus de privilegio actum contrarium fecit: *c.24.n.68.*

Nec quando in privilegio adest decretum irritans: *n.69.*

Nisi privilegium solum favorem privilegiati concerneret: *n.70.*

Nec quando cum protestatione contraria actus fit: *n.71.*

Vel quando actus contrarius effectum non sit fortitus: *n.72.*

Vel quando ex non usu alius laeditur: *n.74.*

Aut quando ex dispensatione actus contrarius fit: *n.73.*

Vide in verbo *contraventio*, & *non usus.*

Privilegium ex stricto non usu amittitur, quando non venit casus utendi large; *vide in verbo consuetudo.*

Uxores. Privilegium Regi concessum, ad uxorem non extenditur: *c.5.n.4.*

Militum privilegia ad eorum uxores non extenditur: *n.5.*

Nisi militia dignitatem annexam habeat: *n.6.*

Uxores Clericorum, & militum trium ordinum privilegio maritorum non gaudent: *n.7.*

Pria-

- Princeps legibus solutus est, sed nõ ejus uxor: *n.8.*
- Privilegium nou solvendi gabellã marito concessum, ad uxorem non extenditur: *n.9.*
- Nisi bona sint communia, vel privilegia ob nobilitatem mariti concessa: *ibid.*
- Uxor, & vir sunt correlativa: *n.14.*
- Lex, seu statutum loquens de viro, de uxore intelligitur: *n.16.*
- Privilegia uxori concessa viro non communicantur: *n.16.*
- Uxor Regina Regem maritũ non constituit: *17.*
- Uxoris nobilitas maritum nobilem non reddit: *n.18.*
- Uxores familiarium, officialiumquẽ Sanctæ Inquisitionis privilegio mariti gaudet: *c.5.n.19. & c.27.*
- Uxor etiam ad domũ non traducta, mariti forum sortitur: *c.5.n.20.*
- Uxor est locia humanæ, divinæquẽ societatis: *c.5.n.21.*
- Vir pars corporis est, & una cum eo caro: *c.5.n.22.*
- Unum corpus jure divino in illis est: *c.5.n.23.*
- Per matrimonium æquẽ forum, atque originẽ perdit uxor: *c.5.n.29.*
- Uxor ejus soli est, de quo est vir: *c.5.n.30.*
- Comprehenditur in statuto loquentibus de civibus: *c.5.n.31.*
- Per contrarium non comprehenditur in loquenti de forensibus: *c.3.n.32.*
- Uxores viri nobilitate, & radiis maritorum coruscant: *c.6.n.36.*
- Ab uxore cõmittẽte stuprũ post restitutam dotem, dos repeti potest: *c.5.n.18. Vide dict. cap. 5. per tot.*
- Uxor Senatoris ejus privilegiis fungitur: *c.5.n.56.*
- Et Scholasticorum: *n.55.*
- Et nobilium: *n.57.*
- Et Clericorum cum declaratione, de quã ibi: *n.53.*
- Et militum trium ordinum militarium: *n.48. & 49. & 52.*
- Et militum: *n.58.*

FINIS.

INDEX

DO REGIMENTO DO JUIZO

das Confiscações pelo crime da herezia, e Apostazia, nesta nova impressão acrescentado.

A <i>Lçada</i> do Juizo do Fisco de Evora, <i>cap.</i> 25. <i>acredores</i> não serão admittidos a pore as suas acçoens depois dos prezos sahirem dos carceres, <i>cap.</i> 18. <i>Alimentos</i> aos prezos para se darem, em que fórma se deve proceder, <i>cap.</i> 15. <i>Alimentos</i> se haõ de tirar da parte, que pertence aos prezos, <i>cap.</i> 15. <i>Appellação</i> do Juiz do Fisco para o Concelho geral, <i>cap.</i> 46. <i>Arrendamentos</i> se haõ de carregar no livro da receita por lembrança, <i>cap.</i> 12. <i>Assinaturas</i> se levarão á custa das partes, <i>cap.</i> 45.	B <i>Bens</i> que se acharem se entregarão ao Thesoureiro, <i>cap.</i> 8. <i>Bens</i> dos prezos se senão acharem, se passará certidão, que se juntará aos mais inventarios, <i>cap.</i> 9. <i>Bens</i>, que se não podérem conservar, se venderão, <i>cap.</i> 11. <i>Bens</i> alheyos quando se acharem, como se haverão, <i>cap.</i> 19. <i>Bens</i> dos prezos até quarenta mil reis pôde o Juiz do Fisco deixar em poder dos parentes com fiança, <i>cap.</i> 21. E se forem de quantia consideravel, o que se ha de observar, <i>cap.</i> 21. <i>Bens</i> se tornarão aos absolutos com desconto dos alimentos, <i>cap.</i> 23. <i>Bens</i> moveis se apregoarão dez dias, e os de raiz trinta, e cada dia duas vezes ao menos, <i>cap.</i> 27. <i>Bens</i>

Bens litigiosos, e demandas o Juiz do Fisco os advoca de qualquer Juizo, em que penderem, *cap. 29.*

Bens dos hereges se perdem desde o dia, em que commetterão os delictos, *cap. 33.*

C

*C*aução das suspeiçoens de que quantia ha de ser, *cap. 43.*

Cazas para se recolherem as fazendas, e bens moveis, *cap. 31.*

Cazos em que o Juiz do Fisco pôde passar carta de leguro, *cap. 49.*

Cofres, e caixas em que estiver fazenda, ou papeis dos prezos, se entregarão ao Thesoureiro em quanto se não acaba o inventario, *cap. 20.*

Compradores, não oshavendo, se aforará a fazenda, *cap. 27.*

Conservador dos privilegiados, he o Juiz do Fisco, *cap. 46.*

Conta, e avizo, que se ha de dar ao Concelho da fazenda, *cap. 12.*

Corregedor, ou Juiz assistirá sendo chamado a fazer os inventarios, em falta do Juiz do Fisco, *cap. 3. & 13.*

D

*D*ecaraçoens dos bens, que se lançaõ em inventario, *c. 2.*

Despacho, será em Relação o Juiz

do Fisco, com os Dezembarga-dores, que o Regedor nomear, *cap. 25.*

Devaça, que o Juiz do Fisco he obrigado a tirar cada anno, *cap. 36.*

Defuntos, e auzentes, quando os Inquisidores mandaõ proceder contra elles, como se deve obrar, *cap. 8.*

Dinheiro, entregar-se-ha no cofre, *cap. 32.*

Dinheiro, e bens do Fisco, como se haõ de recolher, *cap. 31.*

Dizima, e custas se pagarão das sentenças, em que as partes forem condemnadas, *cap. 25.*

Dividas, e mais cousas, que se devem escrever nos inventarios, *cap. 5.*

Duvidas propostas, e suas resoluçoens, *cap. 51. 52. & 53.*

E

*E*scrivaens não havendo dous, em que forma se ha de obrar, *cap. 13.*

Execuçoens accrescendo algumas duvidas, como se ha de haver o Juiz, *cap. 26. & 28.*

E como se procederá nellas, *c. 27.*

E nas fazendas sitas fóra do lugar aonde rezidem os Officiaes do Santo Officio, *cap. 47. cap. 26.*

Execuçoens findas, seu procedido de dinheiro, e tudo o que achar fará o Juiz carregar sobre o Thesoureiro, *c. 30.*

F

F *Azenda* que foy depositada, e se achou damnificada, se procederá cõtra os depositarios, *cap. 30.*
E pagarão em dobro o damno, *cap. 31.*

I

I *Nquisidores* passarão *Precatorios* sobre os alimentos, *cap. 15.*

Juiz do Fisco, o que deve fazer quanto que algum for prezo, e estiver feito inventario, *cap. 18.*

Juiz do Fisco sendo sentenciados os culpados mandará a requerimento do *Thefoureiro* apregoar nos lugares publicos, que as pessoas, que pertenderem ter direito nos taes bens venhaõ perante elle no tempo que lhes for assinado, *cap. 24.*

Juis do Fisco do que despacha se agrava, e appella, *cap. 35.*

Juiz do Fisco, nem *Officiaes* farão composiçaõ sobre os bens dos confiscados, *cap. 36.*

Juiz assistirá com o *Escrivaõ*, e *Thefoureiro* nas publicas almoendas, *cap. 11.*

Juiz do Fisco, qual deve ser, *c. 1.*

Juiz o que deve fazer tendo avizo por escripto dos *Inquisidores*, que mandaõ prender alguma pessoa, *cap. 2.*

Jurisdicção do Juiz nos crimes incidentes, *cap. 34.*

Juizes, *corregedores*, e *Officiaes* da *Justiça* assistirão quando pelo *Juiz do Fisco* lhe for requerido, *cap. 45.*

L

L *Ançar* nos bens que se vendem, não serão admittidos senhores de terras, *Alcaide mór*, *Officiaes* de *justiça*, nem pessoas poderozas, *cap. 27.*

Letras de Cambio, que os prezos passaõ em que se fazem *devedores*, se não pagarão sem primeiro constar serem verdadeiras, *cap. 17.*

Livros, e papeis defezos, achando-se em que fõrma se ha de obrar, *cap. 6.*

Livros terá o *Thefoureiro* dous, hum de receita por lembrança, e outro de receita do dinheiro vivo, *cap. 10.*

Livro terá o *Juiz*, em que se haõ de assentar as sentenças, *cap. 22.*

Livro para os foros, *cap. 27.*

Livro haverá outro para se registarem os papeis, porque se mandaõ fazer cobruças pelo *Reyno*, *cap. 41.*

D

Obrar

O

O *Brar* em que fórma se deve quando a prizaõ se faz fóra da Cidade, *cap. 13.*

Obrigaçaõ do Thefourreiro na arrecadaçaõ, e cobrança dos bens, *cap. 37.*

P

P *Essoas*, que haõ de affistir aos inventarios, *cap. 7.*

Prezos farão inventario, e declaraçaõ do que devem, e se lhes deve, *cap. 16.*

Provizoens se não passarão, para se mandar dar dinheiro que estiver depositado, *cap. 15.*

S

S *Alarios*, quaes haõ de ser, *c. 27.*
Salario das diligencias de fóra, *cap. 49*

Salario do Escrivaõ, e Porteiro nas arremataçoens, *cap. 47.*

Sellos haverá hum grande para as

sentenças, e hum pequeno para as cartas, e mandados, *cap. 40.*
Sentenças interlocutorias ferão dous Juizes conformes, e tres nas definitivas, *cap. 25.*

Suspeicaõ posta ao Juiz, em que fórma se hade nelle proceder, *cap. 42.*

Suspeicaõ posta ao Escrivaõ, como se deve nella obrar, *cap. 44.*

Suspender póde o Juiz aos Julgadores, e Officiaes, que lhe não obedecerem, *cap. 50.*

T

T *Abelliaens*, e Escrivaens, sua obrigaçaõ, *cap. 48.*

Thezoureiro terá dous livros, hum de receita por lembrança, outro do dinheiro vivo, o qual estará no cófre, *cap. 10.*

Thezoureiro sua obrigaçaõ, *cap. 12.*

Thezoureiro, ou Depositario não farão dos bens coufa alguma, sem commissaõ do Juiz, *cap. 14.*

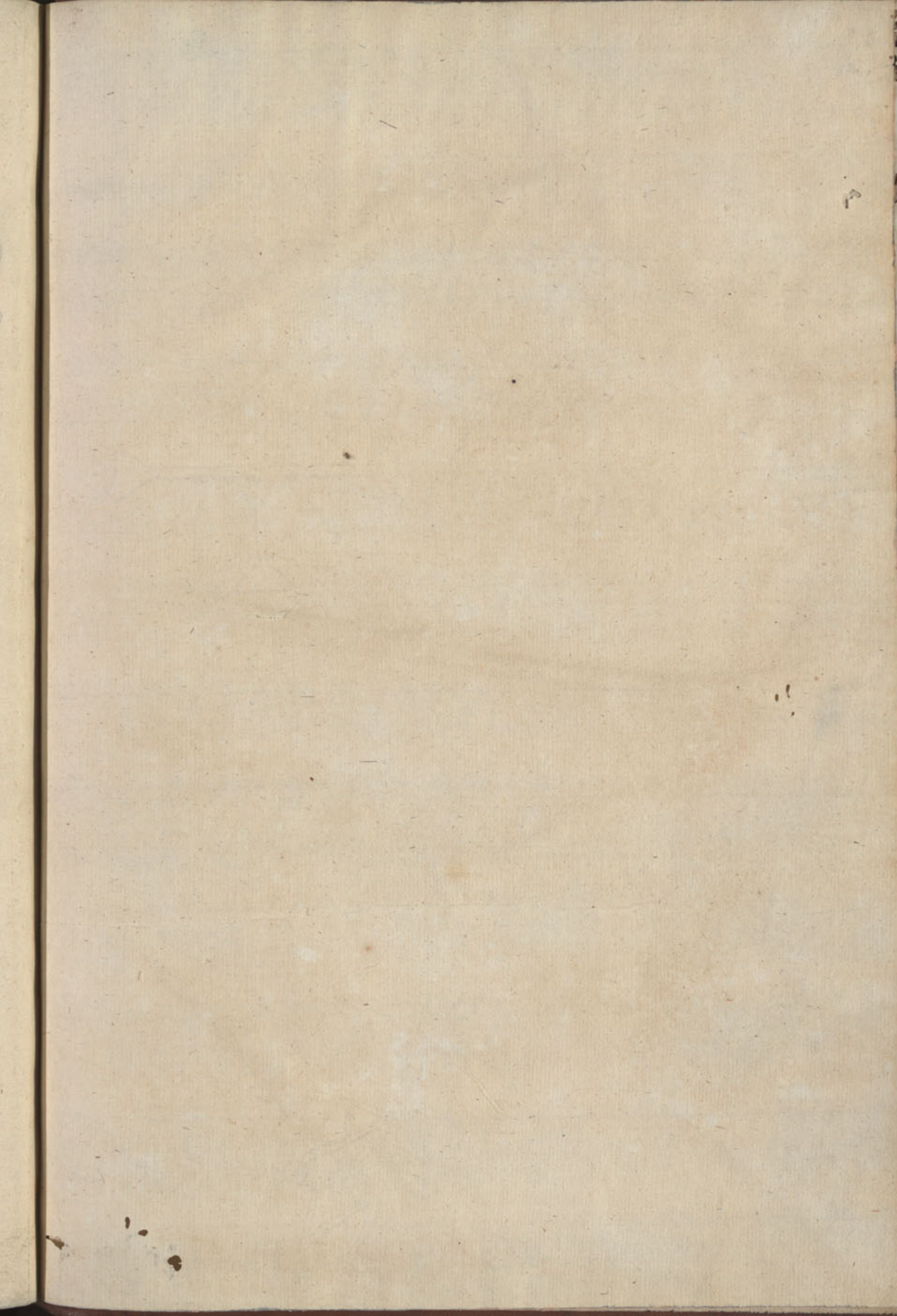
Thezoureiro he obrigado a fazer olhar as fazendas, e moveis de forte, que se não dannem, *c. 31.*

Thezoureiro dará conta cada dous annos, *cap. 38.*

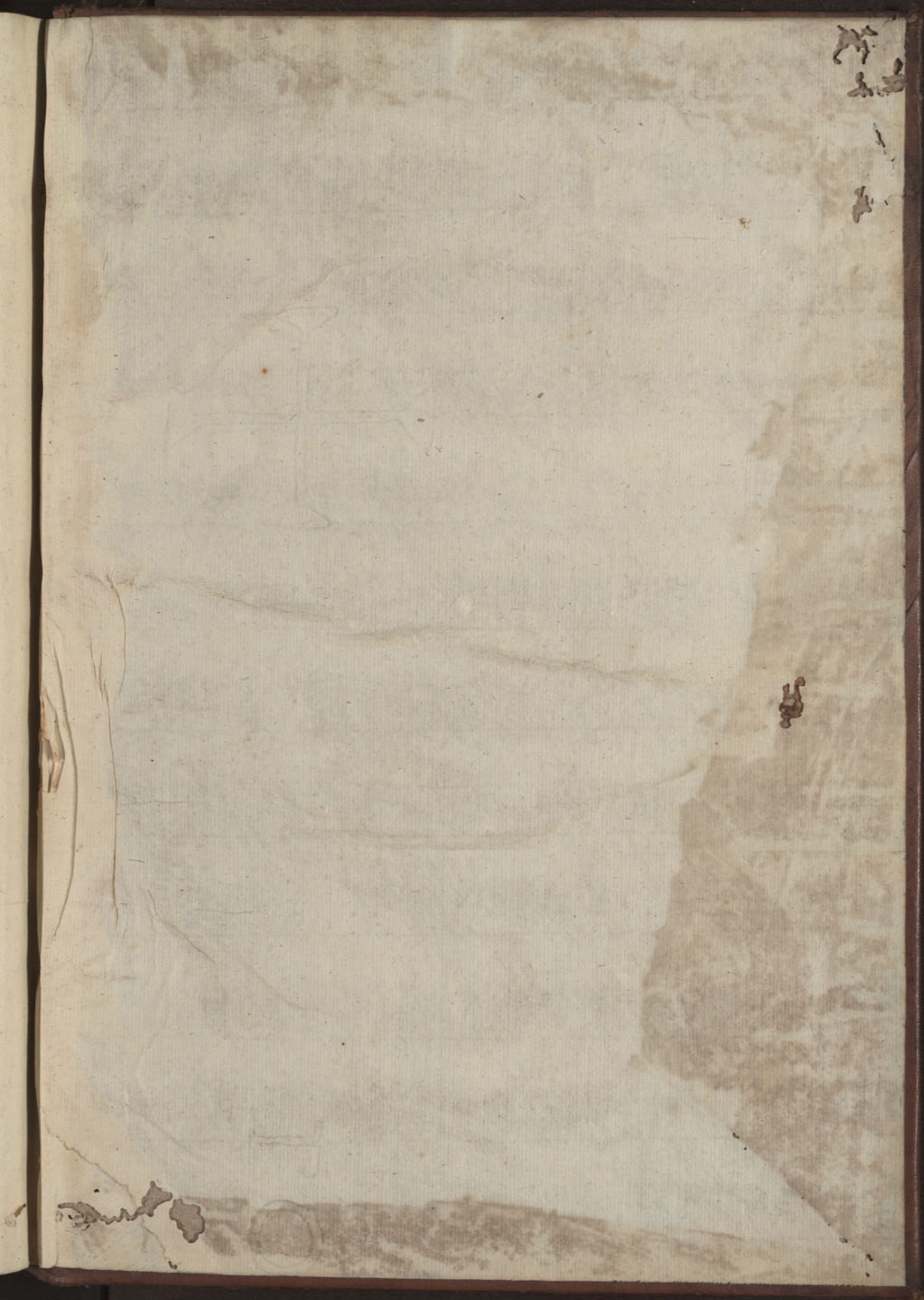

GUERR.
DE
PRIVIL.

T. VIII

Casa
Cab.
Hist.
Tan.
N.